

Militant

PERIÒDIC D'ESQUERRA REVOLUCIONÀRIA

Dona'ns suport econòmicament • Número 48 • MAIG-JUNY • 2023

HEM DE FER COM A FRANÇA!

Ni jubilació als 67 anys
Ni pau social

Entrevista a Teresa Prados

Portaveu del Comitè de Mares contra la violència sexual a Badalona

El 29 d'abril centenars de persones prenem els carrers de Badalona al crit de "No esteu soles", mostrant el nostre suport a les joves violades al centre comercial Màgic i a les seves famílies. Vam denunciar el menyspreu dels empresaris del Màgic, i també de l'Alcalde de Badalona que, un cop més, demostrà de quin costat està, sabotejant la manifestació amb la Guàrdia Urba-

Militant.- La teva filla és una de les noies agredides sexualment al Màgic. Què et va portar a fer públic el cas?

Teresa Prados.- Com podeu imaginar, no va ser gens fàcil. Va ser una decisió molt dura... La meua filla, les noies, estaven abandonades per les institucions. Vivíem un infern i a sobre no ens ajudaven aquells que haurien de fer-ho. I vam dir: només ens escoltaran si fem un pas endavant i denunciem públicament la situació.

M.- La directiva del Màgic ha pres cap mesura? Heu rebut resposta de l'Ajuntament? I els Mossos...?

TP.- El Màgic s'ha desentès de les víctimes des del principi. Guardes de seguretat van negar assistència a diverses de les joves agredides, saps? No han demanat ni disculpes. Al contrari: el 15 d'abril, mentre repartíem un full informatiu al carrer, prop de la porta, un guardava a agredir-me i intimidar-me amb insults masculistes, dient que la meua filla mentia i amenaçant-nos si no ens anàvem immediatament.

Més escandalosa encara és l'actuació de l'alcalde de Badalona, Rubén Guijarro, del PSC, que és un representant públic. Coneixia la violació a la meua filla, però només es va posar en contacte amb mi el dia abans de la primera roda de premsa per a intentar dissuadir-me de fer-la. No ens va oferir cap solució. Després, l'alcalde va justificar l'actuació del guarda contra mi dient que no teníem "permís per a repartir" i que deixés de "difamar" al Màgic. Què estem, en una dictadura? Però no ens callaran. Lluitem per moltes

víctimes. Aquest problema ha esclatat al Màgic, però és el dia a dia de les nostres filles i germanes, de les dones en general.

El maltractament que sofrem les dones víctimes de violència quan denunciem, com ens ha passat a nosaltres amb els Mossos, és un horror. Has de repetir una vegada i una altra l'ocorregut, sense que et creguin. Et pressionen i menyspreen. Després els estranya que milers de dones no denunciïn! Per això hem d'alçar la veu, dir a totes les víctimes: "no esteu soles".

M.- En les teves declaracions destaques que la violència sexual enfonsa les seves arrels en la degradació dels barris obrers...

TP.- L'augment brutal de casos de violència sexual, violacions, assetjament, maltractament, no és casualitat. Volem una investigació seriosa i que es castigui els culpables, és clar, però la solució va molt més enllà.

L'alcalde diu que cal mà dura contra els menors responsables d'aquestes violacions i un canvi dràstic de la Llei del Menor, que impedeix que siguin internats en presons i jutjats com a adults. Repeteix el mateix que el PP i Vox, però "oblida" que tot aquest salvatgisme és resultat del salvatgisme que creen anys de degradació i precarització de les condicions de vida en els nostres barris, de retallades a sanitat i educació, destrucció dels serveis públics... que ens estan portant a una situació de barbàrie. Falta inversió en els barris obrers. Falten llocs de treball, habitatge, accés a la cultura, oci sa. Falta un futur digne per a la gent jove.

na i intentant impedir que acabés davant del Màgic, amb amenaces de multes a les convocants. L'èxit de la mobilització i la campanya estatal de solidaritat, amb concentracions en diverses ciutats, expressa el suport que ha despertat la valenta crida a la lluita de Teresa Prados, portaveu del Comitè de Mares i de Lliures i Combatives.

M.- Quines són les vostres reivindicacions?

TP.- Exigim la dimissió de la gerència del Màgic, una disculpa pública i la implantació d'un protocol contra la violència masculista i un punt lila permanent, la cancel·lació immediata del contracte amb l'empresa de seguretat i una investigació per a jutjar tots els responsables d'omissió de socors a les víctimes.

També exigim el cessament dels responsables dels Mossos de la investigació, per la greu negligència i menyspreu cap a les víctimes, famílies i les nostres necessitats de suport.

Demanem que l'Ajuntament deixi de regalar diners públics al Màgic, i que vagin als serveis socials, sanitat pública (incloent salut mental) i equipaments als barris obrers de Badalona. Que garanteixin un ampli pressupost per atendre de forma integral les víctimes d'agressions sexuals i violència masculista. El Sindicat d'Estudiants porta temps reclamant una assignatura d'educació sexual als centres educatius i dignificar els instituts públics amb més personal educatiu i recursos. No puc estar més d'acord.

El Govern de la Generalitat també hauria d'augmentar dràsticament les seves inversions en aquestes àrees.

M.- Quines accions esteu duent a terme i quina resposta us esteu trobant?

TP.- Des del Comitè de Mares, Lliures i Combatives i el Sindicat d'Estudiants, vam llançar la campanya "No esteu soles".

Hem informat a la ciutadania de Badalona del que està passant. Hem fet dese-

nes de repartiments i enganxades de milers de fulls i cartells a sortides de metro i tren, escoles i instituts, barris, mercadets, al Màgic, per a Sant Jordi... Hem penjat pancartes. L'Ajuntament saboteja la campanya i ens nega l'ús dels centres cívics, però hem organitzat dos actes públics. També hem realitzat xerrades a instituts i participat en esdeveniments de la comunitat educativa i del moviment feminista.

Hem rebut moltes mostres de solidaritat de milers de persones anònimes. S'han enviat a l'Ajuntament més de 500 resolucions de protesta, exigint ajut a les víctimes. Vull agrair a totes les que ens estan ajudant. Associacions de famílies i veïns, sindicats educatius i de treballadores de l'Ajuntament, casals populars, organitzacions feministes...

El punt més emocionant fins al moment ha estat la manifestació del 29 d'abril. Veure centenars de joves i de famílies, veure els teus veïns, sortint als carrers, donant-te suport a tu i a la teua filla, a totes les víctimes, t'omple de força per a seguir endavant.

Ara continuarem amb una potent recollida de signatures i la celebració de nous actes públics. No ens aturarem fins que l'Ajuntament atengui les nostres reivindicacions.

Sabem que aconseguir tot el que volem no és fàcil. Però després de l'enorme solidaritat que hem rebut, estem més convençudes que al principi que podem aconseguir-ho. Hem d'organitzar-nos i lluitar per un canvi real en les nostres vides.

Iniciatives de l'Ajuntament com la "Unitat contra desnonaments", lleis per a fomentar que les empreses creïn habitatge social o intents de limitar l'especulació amb els pisos turístics, s'han mostrat completament impotents. No és possible regular l'"economia de mercat". No és possible defensar les famílies treballadores respectant la propietat capitalista.

Promeses com la funerària pública han quedat descartades. Com la remunicipalització de l'aigua, el servei de la qual continua en mans de la multinacional francesa Agbar, sent la segona ciutat de l'Estat amb l'aigua més cara (2,87€/m³). El mateix amb l'electricitat. La constitució d'una comercialitzadora municipal pública no ha evitat el creixement dels preus i de la pobresa energètica perquè l'energia segueix sent un gran negoci en mans d'un grup de monopolis capitalistes. La falta de places públiques a l'escola bressol és flagrant: el passat curs més de 2.000 famílies es van quedar sense plaça a la pública, un 35% del total.

La realitat és que s'ha renunciat a recuperar serveis públics que havien estat privatitzats, garantint el negoci de la subcontractació a costa de la precarietat laboral i salaris de misèria. L'Ajuntament ha donat l'esquena a les lluites dels treballadors i treballadores del 010, SAD o neteja urbana, rebutjant la seva remunicipalització amb condicions laborals dignes.

Un gir a la dreta que també hem vist en la qüestió nacional: Colau donà l'esquena a la formidable mobilització popular contra la repressió, la independència i la república catalana, acceptant el règim del 78. A nivell estatal, ha donat suport incondicional a la gestió del govern PSOE-UP i s'ha alineat amb el sector més dretà de l'esquerra reformista comandat per Yolanda Díaz. Tot plegat ha convertit Colau en una alcaldessa respectable, fidel a una institucionalitat burgesa que continua al servei dels grans poders econòmics, i que manté Barcelona com una de les ciutats més desiguals de l'Estat.

Quines polítiques necessitem les famílies treballadores?

Aquest balanç demostra que per a solucionar els problemes crítics quotidians de milions de famílies treballadores, cal desafiar els interessos de les grans empreses, que fan grans negocis dels serveis i pressupostos municipals.

Un desafiament que, fins i tot quan s'encapçala un ajuntament, només pot realitzar-se mitjançant la lluita i l'acció directa als carrers, com feia la pròpia Ada Colau quan dirigia la PAH, i mitjançant la coordinació dels moviments socials i veïnals, del sindicalisme combatiu i dels col·lectius i organitzacions que ens reivindicuem revolucionàries amb un programa anticapitalista i socialista que tingui com a eixos principals:

- Remunicipalització dels serveis privatitzats —neteja, aigua, jardins, transport, servei d'atenció domiciliària (SAD) i dependència, serveis socials...—, absorbint les plantilles i dignificant salaris i condicions laborals per a poder oferir un servei de qualitat.

- Parc municipal d'habitatges en lloguer integrat per almenys dos milions a tot l'Estat, a un preu que no superi el 10% dels ingressos de les llogateres. Als habitatges de nova construcció s'hi incorporaran, a través d'expropiació sense indemnització, els habitatges propietat de fons voltors, bancs, immobiliàries i grans propietaris rendistes.

- Sanitat, educació i residències de gent gran 100% públiques i gratuïtes, incrementant dràsticament el personal i recursos materials, incloent la incorporació de les plantilles i equipaments dels centres privats. En defensa de la salut mental.

- Xarxa de transport públic ecològic, de qualitat i gratuïta.

- Pla d'inversió en acció social, esportiva i cultural. No a la degradació dels nostres barris. Espais per al desenvolupament de la vida comunitària i d'oci sa. Gratuïtat de cinemes, teatres, museus, concerts... Tancament de les cases d'apostes.

- Contra el canvi climàtic i la degradació del medi ambient. Acabar amb la gestió privada de l'aigua i del manteniment de l'entorn natural. Nacionalització de les empreses energètiques.

- Serveis socials públics de qualitat per a atendre les víctimes de violència masculista i LGTBI-fòbica. A les aules: assignatura obligatòria d'educació sexual.

- No al racisme i la xenofòbia. Fora la Llei d'Estrangeria. Tancament dels CIE. Regularització ja.

- A baix la monarquia i el règim del 78. Per la república catalana socialista.

- Gestió democràtica i participativa de la població en els governs municipals, on les decisions importants siguin debatudes i aprovades pels veïns i veïnes, que tindran la capacitat de revocar els càrrecs públics i triar els seus substituïts.

Aixequem una alternativa revolucionària als carrers! Votem la CUP el 28-M!

La CUP està fent un paper positiu rebutjant els pressupostos i l'acció del Govern, rebutjant la política d'unitat nacional amb els empresaris i pau social del govern PSOE-UP, criticant la política pro OTAN i la guerra imperialista a Ucraïna, i impulsant mobilitzacions contra els macroprojectes, lluites en defensa de la sanitat i educació públiques o la vaga feminista del 8M. En aquesta campanya està defensant la necessitat de l'expropiació de pisos i la nacionalització de l'energia, l'aigua i el gas.

Des d'Esquerra Revolucionària creiem fermament que el reforçament electoral de la CUP és una bona notícia per al jovent i la classe treballadora i per això fem la crida a votar les candidatures de la CUP en les eleccions municipals del proper 28 de maig.

La CUP té una gran oportunitat d'augmentar amb escreix el suport a l'esquerra combativa entre àmplies capes de la classe treballadora si defensa un programa revolucionari i socialista amb una tàctica de combat, mobilització i acció directa als carrers, que confronti amb la burocràcia sindical, que no accepti la lògica capitalista, i que trenqui amb qualsevol esperança de què les direccions d'ERC o de Junts poden ser aliades en la lluita per la independència o la transformació social.

En els temps que vivim, més que mai, gent que lluiti és el que cal. El capitalisme ens condemna a la barbàrie i a la pròpia destrucció del planeta. Com tants i tant activistes de l'esquerra que segueixen al capdavant de les lluites, els i les comunistes d'Esquerra Revolucionària no ens resignem a viure oprimits i oprímides. No ens rendim. No ens conformem a gestionar les molles que ens ofereix el sistema. Com França demostra, la revolució es posa a l'ordre del dia. Uneix-te a nosaltres per a lluitar pel socialisme!

Aixecar una alternativa revolucionària, lluitar pel socialisme

Votar la CUP

a les eleccions municipals del 28 de maig!

Esquerra Revolucionària

Les famílies treballadores patim cada dia una situació insuportable. Preus del menjar, l'electricitat i el lloguer desorbitats; degradació dels nostres barris; violència masclista; precarietat laboral... Mentrestant, Mercadona, Endesa i CaixaBank baten rècords de beneficis.

En aquest context se celebren a l'Estat espanyol eleccions municipals el 28 de maig –que també són autonòmiques a diverses comunitats–, i que precedeixen a les generals.

Que el PP i Vox, els més aferrissats defensors dels interessos de les grans empreses, puguin avançar en aquests comicis, mostra el fracàs de les polítiques del govern central del PSOE i UP per a defensar les famílies treballadores. Però també evidencia la fallida dels ajuntaments conformats fa 8 anys amb alcaldes i alcaldesses a l'esquerra del PSOE.

L'experiència dels Ajuntaments del Canvi

A les eleccions municipals del 2015, després de l'onada de grans mobilitzacions contra el PP i amb Podemos irrompent amb força, les candidatures a l'esquerra del PSOE van aconseguir un resultat històric. Grans ciutats van passar a ser governades pels "Ajuntaments del Canvi", com Barcelona i Madrid, generant grans expectatives.

Però els Ajuntaments del Canvi van decidir no enfrontar-se als interessos financers i empresarials que realment decideixen la marxa de les grans ciutats. El resultat d'aquesta capitulació: a les eleccions del 2019 el PP i el PSOE van recuperar pràcticament totes les places perdudes. Tot i que Barcelona en Comú va mantenir l'alcaldia, gràcies a un acord vergonyós amb el racista de Valls i Ciutadans, el balanç dels seus anys de govern no és menys decebedor.

Per a tots aquells que clamen ara sobre la falta de consciència dels treballadors i treballadores, aquesta experiència demostra que hi havia força, amb la mobilització als carrers, i amb un discurs audaç de ruptura amb el sistema, per a vèncer tant la dreta (PP i CiU), fins i tot a Madrid, com al PSOE-PSC, completament compromès a defensar els interessos dels grans poders econòmics.

Ada Colau: de la desobediència a la responsabilitat institucional

Ada Colau fou una de les principals figures de la rebel·lió que va viure l'Estat espanyol fruit de la crisi financera del 2008 i les brutals polítiques d'austeritat. Al capdavant de la PAH, reivindicà la desobediència i trencar amb la lògica capitalista quan una família anava a ser desnonada.

Però la lluita contra els desnonaments fa temps que va quedar en l'oblit i la política municipal s'ha bolcat a convertir Barcelona en una "capital dels negocis" amb el World Mobile Congress com a estandard, i ara amb la Copa Amèrica, i a promoure un turisme massiu i depredador que contribueix a encarir l'habitatge i expulsar les veïnes a la perifèria.

Barcelona és la ciutat amb els lloguers més cars de tot l'Estat (1.066€/mes de mitjana), i pujant, i amb més desnonaments, 55.000 entre l'any 2013 i 2021. De fet, l'ONG Save the Children, ha assenyalat que els desnonaments de famílies amb fills s'ha incrementat gairebé un 30% des de la pandèmia. I tot això en una ciutat on el 51,4% dels lloguers d'habitatge habitual corresponen a propietaris que tenen tres o més pisos a Barcelona, la majoria bancs i fons voltors, i només el 4,4% dels pisos de lloguer són de titularitat pública (la mitjana catalana és el 10%).

SEGUEIX A LA PÀGINA 3 ▶

